

Omloop van de Braakman.

Geschreven door Eric Hegger die de wedstrijd volgde vanuit de ploegleiderswagen. Ik heb namelijk 6 maanden vakantie erop zitten in Nieuw Zeeland en Australië en moet nog wennen aan het gebeul op de fiets. Want na maanden geen fiets aanraken krijg je slappe spieren en een babykontje. Na een uur fietsen doet mijn reet pijn en zijn mijn benen leeg. Dus ik ben hard aan het trainen om de groep weer aan te vullen!

Met zes man vertrokken we 's morgens met de renners Bo, Giel, Wouter, Tim, Gijs en Ferdi richting Filippine. Een gehucht ergens in Zeeland. Vanaf hier moest tegen de 170 km worden gefietst over een veelzijdig parcours. Er zaten namelijk kasseienstroken in, veel bochten, en de natuur had de renners veel warmte en wind gegeven. Ik was blij om in de ploegleiders wagen te zitten want een jaar geleden was ik in deze ronde zo kapot gegaan dat ik na afloop niet eens meer mijn eigen naam wist. Tevens vond ik het wel eens mooi om eens te zien hoe Hans en Robert de dag doorkomen als ploegleiders.

De wedstrijd:

Na 10 km een grote valpartij. 90 man komen op achterstand maar gelukkig voor ons zat er geen Tempo-Bruns renner bij! Vanaf toen zag ik een wedstrijd in een wedstrijd want terwijl de renners lekker doorfietsen gaat Hans als Michael Schumacher gassen met de auto om weer aan te sluiten bij het peloton. Dit betekent het inhalen van andere ploegleider wagens via het gras langs de weg en tussen de andere auto's wringen. Voor mij een totaal gekkenhuis, voor Hans another day at the office. Na zo'n 40 km begon het peloton te breken met als gevolg dat Tim (die erg sterk en slim reed) in de eerste groep zat, Giel en Bo in de 2^e en 3^e groep, Wouter in de 4^e groep en Gijs moest de strijd verlaten want hij had zijn dag niet. Ferdi moest ook de wedstrijd staken na een leuke band en kramp.

De tweede ronde ging in en de Tempo-Bruns renners kregen het moeilijk. Bo was behoorlijk dorstig en zoop de ene na de andere bidon leeg en Wouter werd uit de wedstrijd gehaald omdat de groep waarin hij zat een te grote achterstand had opgelopen. Dus Tempo-Bruns zat nog maar met 3 renners in koers met Tim nog altijd in de kopgroep van 16 man. Na 110 km ging ook bij Tim het lampje uit en hij moest de kopgroep laten gaan. Hij kwam in de 2^e groep terecht waar ook Giel in reed. Bo zat in de 3^e groep en die werd ook uit de wedstrijd gehaald. De groep met Giel en Tim reed nog maar net boven de 30 km/u dus Hans werd gedwongen om van Michael Schumacher naar "opa" coureur te gaan. Tenminste zo voelde het voor ons. Er was eigenlijk niks meer te behalen voor Giel en Tim want ze konden alleen nog maar strijden voor de 30^e plaats. We hoopten in de auto waar Robert inmiddels een dutje deed dat onze twee renners de laatste twee ronden niet meer hoefden te rijden. Helaas besloot de jury om de groep de koers uit te laten rijden.

Uiteindelijk werd Tim 31^e, Giel 34^e en Bo 65^e. Bram de Kort won de wedstrijd. Onze voormalige ploeggenoot van Tempo-Bruns, Jorn Knops werd knap 6^e.

Het was een dag om snel te vergeten en hopelijk zal het onze renners de komende wedstrijden beter vergaan! Maar zo is wielrennen. Het kan niet altijd feest zijn!

Ik heb afgelopen zaterdag geleerd dat ik liever fiets dan in een ploegleiders auto zit! Tevens zal ik in elke wedstrijd hard blijven knokken om niet in de laatste groep te komen want Hans en Robert kunnen daar niet zo goed tegen.

Al kan Robert zo wel een middagdutje doen.....